

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

P. Presbytero Canonico S. Michaelis majoris Papien.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

epistola: Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, sobrium, prudentem, pudicum, ornatum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modestum, non litigiosum, non cupidum, suae domus bene praepositum. Nam (ut difficultatem capitulorum sequentium taceamus) quis se poterit irreprehensibilem exhibere, cum secundum Iohannem Apostolum, si dixerimus quia peccatum non habemus, nosmet ipsos seducimus, & veritas in nobis non est; cum & de illo qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus, dictum fuerit: Ecce homo vorax, potator vini, publicanorum & peccatorum amicus; & alibi seductor & habens daemonium appellatus fuerit, & cum impiis deputatus; cum etiam si actus nostros in observatione mandatorum suorum ille dirigeret, nec nos permitteret declinare ad dexteram vel sinistram, à quo bona cuncta procedunt, refranare tamen non possemus os iniqua loquentium, vel cavere nobis à labiis iniquis & lingua dolosa. Quia igitur non de nostra virtute confidimus, sed de universalis Ecclesiae prece speramus; universitatem vestram rogamus, moneamus, & exhortamur attentius, quatenus praeter communem orationem, quae pro nobis fieri consuevit, insufficientiam nostram vestris orationibus specialius adjuvetis, puras manus sine disceptatione levantes ad Deum de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, petentes ut quia non sunt in homine via ejus, ipse qui pro nobis factus est homo, dirigat gressus nostros in semitis suis, ut vestigia nostra nullatenus moveantur, sed ipse qui dat omnibus affluenter & non improperat, gratiam suam in nobis multiplicet, motus interiores deponens, & actus exteriores modificans; quatenus ea semper & meditemur interioribus, & exterioribus operemur, quae ad laudem nominis ejus, ad salutem animae nostrae, necnon & profectum totius Ecclesiae debeant provenire; nec nobis sed sibi det gloriam, qui est gloriosus in sanctis; concedens nobis per suam misericordiam inefabilem, quòd sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus immo potius consequamur aeterna. Datum &c. XII. Kal. Iunij, Pont. nostri anno primo.

Scriptum est autem super hoc Abbati & Conventui Clarevallesi, Abbati & Conventui S. Victoris Parisiensis, Abbati & Conventui Pramstrateni.

ARDMACHAN. ARCHIEPISC.

PER alias literas tuae fraternitati mandasse meminimus, ut venerabilem fratrem nostrum * Rathoboren. Episcopum ad recipiendam curam suae dioecesis, quam aliter quam debuerat resignarat, compelleres; & si forsan eam postmodum in tuis manibus auctoritate sedis apostolicae resignaret, Ecclesiae ipsi in personam faceres electione canonica provideri. Verum ne personam dilecti filij fratris G. reprobasse forsitan videamur, si idem Episcopus resumptam curam pastoralis officij spontaneus voluerit in tuis manibus resignare, & Clerici ejusdem Ecclesiae ipsum in Episcopum canonicè duxerint eligendum, confirmandi electionem ipsius & eum in Episcopum consecrandi tibi licentiam non negamus. Datum Romae &c. XV. Kal. Iunij.

P. PRESBYTERO CANONICO
S. Michaelis majoris Papien.

CUM tam tu quam dilectus filius Iacobus Clericus Papien. pro controversia Ecclesiae sancti Michaelis praebendae, quae inter te & ipsum vertebatur, in nostra esset praesentia constituti, vobis dilectum filium P. sanctae Mariae in via lata Diaconum Card concessimus auditorem: ante cujus praesentiam taliter fuit ex parte ipsius I. allegatum, quòd olim Streuva quondam Praepositus & Canonici dictae Ecclesiae de communi consensu & voluntate unanimi septem Clericos in Canonicos elegerunt, inter quos ipse in sexto loco fuit ab eis nominatus canonicè & electus. Cumque procedente tempore duo ex ipsis electis obiissent, & de Canonicis ipsius Ecclesiae unus in Praepositum fuisset assumptus, & duo viam universae carnis intrassent, & primò vacatura praebenda deberet ipsi assignari, & ipse Praepositus ad jam vacantem praebendam eum recipere recusaret, ipse cognoscens quòd praebendam ipsam tibi conferre volebat, ne tua electio & receptio fieret, sedem apostolicam appellavit, & curavit quantum potuit fortius inhibere, & ad Romanam accedens Ecclesiam, ad dilectos filios B. majoris Ecclesiae & magistrum I. sancti Romani Praepositos Papien. literas impetravit: qui cognito per testes idoneos & quosdam Canonicos Ecclesiae memoratae de

N ij

Epist. 177.
Vt post acceptam
Episcopi Rathoborensis
resignationem,
electionem alterius
cõsideret.
* Leg. Rathoboren.
ut patet ex
Hoved. ad an.
1171.

Epist. 178.
Quòd confirmetur
sententia lata per
Cardinalem S. Mariae
in causa P. & Iacobi
clerici Papiensis.

Epist. 177.
Ne hanc
Epistolam
a, vel
et cetera
runt.

Epist. 178.
Vt post
acceptam
Episcopi
Rathoborensis
resignationem,
electionem
alterius
cõsideret.

electione ipsius, stallum ei in choro & locum in Capitulo & refectorio assignarunt. Sed quia in literis apostolicis de præbenda, quæ jam tibi collata fuerat, mentio non fiebat, iterum ad apostolicam sedem accessit, & ad dilectum filium Abbatem sancti Petri in cælo aureo & prædictum Præpositum sancti Romani literas reportavit, ut ipsi causam audirent, & eam appell. rem. sine canonico terminarent. Qui utriusque partis rationibus auditis, ac testibus quos ipse I. produxerat receptis, & atestationibus publicatis, pro eo sententiam promulgarunt, quam postulabat auctoritate apostolica confirmari. E contra verò tu taliter respondebas, quòd cum felicitis memoriæ Urbanus Papa prædecessor noster duos vellet Clericos in præfata Ecclesia ordinare, ipsi ad mandatum apostolicum declinandum sex de nobilibus civitatis Papien. ad vacaturas præbendas, quæ non essent sacerdotales, in Clericos nominarunt. Postmodum verò quidam de fratribus ejusdem Ecclesiæ, consanguineus I. antedicti, Præpositum qui tunc erat & quosdam de fratribus rogavit attentè ut eum post dictos sex electos in Clericum nominarent: qui, pluribus de fratribus irrequisitis qui præsentibus erant, *Fiat*, sicut dicitur, responderunt. pro quo dicebas ejus electionem aliquam non fuisse; quia quamplurium fratrum præsentium non fuit requisitus assensus, cum electio consensus vel saltem requisitionem fratrum exigat singulorum. Dicebat etiam dilectus filius Præpositus tuus, in ejusdem Cardinalis præsentia constitutus, quòd à felicitis recordationis Celestino Papa prædecessore nostro idem I. per falsam insinuationem & tacitam veritatem ad prædictos Præpositos Papien.* obtinuit, per quam se non esse cogendum præfato I. respondere in præsentia ipsorum judicum allegavit; quia pro eodem negotio specialem nuncium ante citationem ad sedem apostol. destinarat, & quoniam ipsi iudices tam ipsam exceptionem, quam alias, quas proponebat, admittere noluerunt, ipse sedem apostolicam appellavit: qui appellatione contempta ante litis contestationem pro ipso I. sententiam protulerunt: quam ideo non tenendam dicebat, quia post appellationes legitimè interpositas, & non servato fuit juris ordine promulga-

*commissione.

ta. Post modicum autem temporis prædictus I. contra te, qui tam per Præpositum quam Canonicos prædictæ Ecclesiæ vacantem præbendam canonicè fueras assecutus, literas ad prædictos Abbatem & Præpositum impetravit: quorum tu nolens iudicium subintrare, quia unus eorum consanguineus erat I. antedicti, & alter super eadem causa tertio iudex fuerat delegatus, sedem apostolicam appellasti: qui, licet morte prædecessoris nostri eorum iurisdicção expirasset, sententiam tamen contra te protulerunt; quam, sicut post appellationem à suspectis iudicibus & mandato expirato irrationabiliter laram, auctoritate postulabas apostolica infirmari. Prædictus itaque Cardinalis, auditis hinc inde propositis & diligenter inspectis de mandato nostro, habito prudentum virorum consilio, cognoscens præfatam electionem contra Lateranensem Concilium celebratam, canonicam non fuisse, cum in ea fratrum præsentium assensus non fuerit requisitus, & ideo si quid ex ea vel ob eam factum fuit aliquo modo vel secutum, nullius debebat existere firmitatis, eundem I. nihil juris in præbenda quam postulabat habere sententiando decrevit, & te & Ecclesiam prædictam ab impetitione ipsius occasione electionis prædictæ penitus liberavit. Nos verò ejusdem Cardinalis sententiam approbantes, eam auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. ut supra XV. Kalend. Iunij.

ABBATI S. DIONYSII.

L Audabilis vita in tuo degentium monasterio, quam ille à quo cuncta bona procedunt per morum consonantiam mirabiliter ordinavit, se nobis exhibet plurimum in Domino commendandam; & ex eo quòd in ordinationibus Ecclesiæ tuæ cum maturitatis multæ consilio in voluntate unanimi fit processus, quem in factis suis exulans tanquam peregrina dissensio cordium non perturbat, vehementer inducimur ut eorum concordia noster concurrat assensus, & quæ rite aguntur favore apostolico prosequentes, apponendo manum nostræ confirmationis, eadem approbemus. Sanè per literas dilectorum filiorum Conventus ejusdem monasterij sancti Dionysij nobis innotuit

Epist. 179.
De electione
sui in Abbatem
confirmante
apostolica.